

ת"פ 33541/02/20 - מדינת ישראל נגד חדיקה שרחה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 33541-02-20 מדינת ישראל נ' שרחה

לפני
בעניין: כבוד השופט אברהם רובין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חדיקה שרחה

הנאשם

גזר דין

הכרעת הדין

1. בהכרעת הדין מיום 14.7.20, הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע שלוש עבירות של סחר בסמים מסוכנים - עבירות לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**"), וכן בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

כתב האישום המתוקן

2. כתב האישום המתוקן שעל בסיסו הורשע הנאשם, מחזיק שלושה אישומים.

על פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במסגרת פעילות משטרת ישראל במאבקה נגד הפצת סמים מסוכנים, כלי נשק וסחר ברכב וחלקי רכב גנובים, הופעל על ידה סוכן שכינויו נ.פ. 066-19 (להלן: "**הסוכן**"). בין הסוכן לנאשם קיימת היכרות רבת שנים. בין היתר שהו השניים יחדיו במעצר במשך מספר חודשים עובר למועדים הרלוונטיים לאישום. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, רכש הסוכן מהנאשם סמים מסוכנים תמורת סכומי כסף שונים, בעסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם הנאשם, הכול כפי שיפורט להלן. עוד נכתב בחלק הכללי של כתב האישום, כי ביום 3.11.19 שוחרר הנאשם ממעצר במסגרת החלטה שניתנה במ"ת 35594-09-19 (בית משפט השלום בירושלים), על ידי כבוד השופט הבכיר יהושע צימרמן, ונקבע כי הוא ישהה במעצר בית מלא בבית אחיו ברחוב עין לוזי 157 בסילואן (להלן: "**מקום מעצר הבית**"). בנוסף, תנאי השחרור כללו פיקוח אנושי וערבויות כלכליות. תנאי שחרור אלה עמדו בתוקפם עד ליום 12.12.19, כך שהעבירה נושא האישום השני בוצעה בשעה שהנאשם הפר את מעצר הבית.

על פי האישום הראשון, ביום 27.11.19 נפגש הסוכן עם הנאשם במקום מעצר הבית. במהלך הביקור הציע הנאשם לסוכן לרכוש ממנו סם מסוכן מסוג קוקאין איכותי בתמורה ל-400 ₪ לגרם, או קוקאין איכותי פחות בתמורה ל-380 ₪

לגרם. ביום 30.11.19 שוחחו הנאשם והסוכן בטלפון, הנאשם שוב שאל את הסוכן אם הוא מעוניין לרכוש קוקאין, והסוכן השיב לו שידבר אתו אם יצטרך. מספר דקות לאחר מכן שלח הנאשם לסוכן הודעה בה הוא חזר פעם נוספת על הצעתו למכור לסוכן קוקאין תמורת 400 ₪ לגרם קוקאין איכותי. ביום 1.12.19, בשעות הצהריים בסמוך לשעה 13:40, שוחחו הנאשם והסוכן בטלפון והסוכן ביקש לרכוש מהנאשם 10 גרם קוקאין. הנאשם שאל את הסוכן האם הוא רוצה את זה בגוש או מחולק למנות והסוכן השיב שהוא רוצה את זה בגוש. בהמשך שוחחו הסוכן והנאשם על כך שהאחרון ישלח לסוכן שליחים שלו באופנוע שיגיעו לפגוש את הסוכן בשועפאט, שם ימסרו השליחים לסוכן את הקוקאין. בהמשך לאמור התקיימו מספר שיחות תיאום בין הנאשם לסוכן ובסופו של דבר, בהתאם לסיכום בין הנאשם לסוכן, בשעה 15:00 או בסמוך לכך הגיע לנקודת המפגש אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"), רכוב על גבי אופנוע בו נוהג איסמעיל גולאני. האחר נכנס לרכבו של הסוכן ומסר לו שקית שקופה עטופה נייר טואלט, ובה קוקאין. הסוכן אמר לאחר שזה לא נראה לו חומר איכותי. האחר ירד מרכבו של הסוכן ולקח אתו את הקוקאין. מיד בסמוך לכך התקשר הסוכן לנאשם והתלונן על טיב החומר שהנאשם שלח לו. הנאשם הבטיח לסוכן שמדובר בחומר טוב באחריותו. בתגובה ביקש הסוכן מהנאשם שידאג לכך שהאחר יחזור אליו לרכב כדי להשלים את עסקת המכירה של הקוקאין. או אז חזר האחר לרכבו של הסוכן ומסר לו 9.5282 גרם קוקאין. הסוכן העביר לאחר, על פי הסיכום עם הנאשם, סכום של 4,000 ₪ במזומן תמורת הקוקאין, והאחר ירד מרכבו של הסוכן ועזב את המקום. לאחר מכן התקשר הנאשם לסוכן ואמר לו שבאחריותו מדובר בחומר טוב.

לפי האישום השני, בתאריך 8.12.19, בסמוך לחצות הלילה, שלח הסוכן לנאשם הודעה קולית ביישומון וואטסאפ וביקש לקנות ממנו 30 גרם קוקאין. הנאשם והסוכן החליפו ביניהם מספר הודעות ובשלב מסוים אמר הנאשם לסוכן שהוא יכול למכור לו קוקאין דומה למה שמכר לו בפעם שעברה, כמתואר באישום הראשון, בתמורה ל-380 ש"ח לגרם. בהמשך היום הודיע הנאשם לסוכן כי יוכל למכור לו 26 גרם בלבד כיוון שאין לו 30 גרם, והשניים קבעו להיפגש בנקודת המפגש. בשעה שאינה ידועה למאשימה במדויק, יצא הנאשם את מקום מעצר הבית ובסמוך לשעה 16:00 הגיע לנקודת המפגש ונכנס לרכבו של הסוכן. הנאשם מסר לסוכן גוש קוקאין עטוף בשקית במשקל של 25.19 גרם. הסוכן פתח את השקית בנוכחותו של הנאשם ושקל את גוש הקוקאין. הסוכן מסר לנאשם 9,500 ₪ במזומן בתמורה ל-25.19 גרם קוקאין.

לפי האישום השלישי, ביום 24.12.19 התקשר הסוכן לנאשם וביקש לרכוש ממנו קוקאין. השניים סיכמו לשוחח ביום המחרת בשעה 12:00. ביום 25.12.19 שוחח הסוכן עם הנאשם וביקש לרכוש ממנו 15 גרם קוקאין. השניים קבעו להיפגש וכשהם נפגשו נכנס הנאשם לרכבו של הסוכן ומסר לו שקית שקופה אשר בתוכה קוקאין במשקל של 14.73 גרם. בתמורה ולאחר שהסוכן שקל את הסם הוא שילם לנאשם סך של 5,700 ₪ במזומן.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן מיום 22.10.20. להלן יובאו עיקרי התסקיר. הנאשם בן 26 שנים. הנאשם הפסיק את לימודיו לאחר 8 שנות לימוד כדי לסייע בכלכלת משפחתו. בגיל 18 עזב הנאשם את בית הוריו ועבר להתגורר באילת, שם הוא עבד במשך כ-6 שנים. לאחר מכן עבד הנאשם בעבודות מזדמנות בתחום החשמל.

הנאשם מכור לסמים. במהלך שהותו באילת החל הנאשם לצרוך סמים מסוג קנביס ובמהלך תקופות ארוכות הוא צרך סמים מסוג קנביס על בסיס יום יומי. כאשר חזר הנאשם לבית הוריו הוא המשיך להשתמש בסמים מסוגים שונים. על רקע השימוש בסמים, יחסי הנאשם עם בני משפחתו מורכבים. הנאשם מסר כי אמו עודדה אותו להשתקם, אולם הוא לא הקשיב לה.

לנאשם הרשעה אחת קודמת מיום 12.12.19, בעבירה של סחר בסם מסוכן מסוג הרואין ובמספר עבירות של אספקת סם מסוג MDMA ללא תמורה (ת"פ (שלום י-ם) 35578-09-19) (להלן - "**התיק המקביל**"). בגין הרשעה זו נגזר על הנאשם עונש של 7 וחצי חודשי מאסר בפועל. הנאשם ריצה עונש זה במקביל למעצרו בהליך הנוכחי.

שירות המבחן מציין בתסקיר כי לאורך השנים התקשה הנאשם לגייס כוחות לצורך יצירת יציבות במישורי חייו השונים. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מאס בשימוש בסמים, וכי כיום הוא מכיר בבעיית ההתמכרות שממנה הוא סובל. לדברי שירות המבחן הנאשם מגלה מוטיבציה להשתלב בהליך של גמילה מסמים. להערכת שירות המבחן טיפול מעמיק ומקיף במסגרת כוללנית סגורה של קהילה טיפולית עשוי לחולל שינוי בדפוסי ההתנהגות של הנאשם, ולאפשר לו להתמודד רגשית עם בעיית התמכרותו לסמים והשלכותיה לטווח הארוך.

את התסקיר מסכם שירות המבחן בהמלצה לא חד משמעית, לפיה ככל שבית המשפט יראה לנכון לנקוט בגישה שיקומית בעניין הנאשם, אזי מומלץ לדחות את המשך הדיון לתקופה של חודשיים, במהלכה תיבחן אפשרות התאמתו של הנאשם לטיפול גמילה בקהילה טיפולית מחוץ לכותלי בית הסוהר, וככל שבית המשפט לא ימצא לנכון נקוט בדרך שיקומית אזי מומלץ להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, תוך הסבת תשומת לב השב"ס לצורך בבחינת שילובו של הנאשם בטיפול שיקומי בכלא.

טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על הפגיעה הקשה של עבירות הסמים בערכים המוגנים של שלום הציבור ובריאותו.

לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות הדגיש ב"כ המאשימה בטיעונו, כי את שתי העבירות הראשונות בהן הורשע הנאשם הוא ביצע בעת שהוא היה נתון במעצר בית. העבירה נושא כתב האישום הראשון בוצעה אמנם בעת שהנאשם נשאר בביתו, אולם העבירה נושא כתב האישום השני בוצעה תוך הפרה של מעצר הבית. כן הדגיש ב"כ המאשימה כי העבירה השלישית בוצעה בשעה שהנאשם המתין לתחילת ריצוי ענש המאסר שנגזר עליו בתיק המקביל. עוד עמד ב"כ המאשימה על כך שמדובר בשלוש עבירות סחר בסם מסוג קוקאין בכמויות גדולות יחסית.

לעניין הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה לפסקי דין בגדרם נגזרו תקופות מאסר ארוכות על מי שהורשעו בעבירות של סחר בסמים.

ב"כ המאשימה טען כי את מתחם העונש ההולם יש להעמיד בעניינו של הנאשם על 3 עד 5 שנות מאסר בפועל.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנה ב"כ המאשימה להרשעתו של הנאשם במסגרת התיק המקביל (ראו - תע/1 ו- תע/2). עם זאת ב"כ המאשימה ציין גם את העובדה שהנאשם הודה במיוחס לו, ובכך חסך מזמנם של המאשימה ושל בית המשפט. ב"כ המאשימה הסכים כי לא ניתן להפעיל את המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בתיק המקביל, אך הבהיר כי ראוי לחלט את ההתחייבות בסך 2,000 ₪ שהוטלה על הנאשם באותו תיק. בסיכומם של דברים טען ב"כ המאשימה, כי בנסיבות העניין יש למקם את העונש המתאים של הנאשם במחצית המתחם. ב"כ המאשימה טען כי אין לנכות מתקופת המאסר את ימי המעצר שחפפו לעונש המאסר שנגזר על הנאשם בתיק המקביל. כן עתר ב"כ המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם. ב"כ המאשימה ציין כי לנאשם אין רכוש ולפיכך אין רלוונטיות לבקשת

החילוט שנלוותה לכתב האישום.

טיעוני הנאשם לעונש

4. ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצתו של שירות המבחן בדבר נקיטת הליך טיפולי בעניינו של הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם נושא שילובו של הנאשם בקהילה טיפולית התעכב בגלל מגפת הקורונה, וכי יש לתת לנאשם הזדמנות להיגמל מהתמכרותו לסמים, לאחר שבעבר לא נתנה לו הזדמנות כזו. ב"כ הנאשם טען כי עברו הפלילי של הנאשם איננו מכביד במיוחד כיוון שמדובר בעבירת סחר אחת ובאספקת שלושה כדורי MDMA. ב"כ הנאשם טען כי מי שיזם את העבירות הוא הסוכן המשטרתי. ב"כ הנאשם טען כי את עבירות הסחר ביצע הנאשם כדי לממן את התמכרותו שלו לסמים. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הפרת מעצר הבית במסגרת ביצוע העבירה נושא האישום השני היא במידה רבה הפרה טכנית כיוון שהנאשם ממילא יצא באותו יום מביתו לצורך דיון בבית המשפט.

ב"כ הנאשם ביקש, והמאשימה לא חלקה על כך, כי ייקבע מתחם ענישה אחד לשלושת האישומים.

לעניין הענישה הנוהגת הציג ב"כ הנאשם גזרי דין בגדרם נגזרו על מי שהורשעו בעבירות של סחר בסמים עונשים של 16 ו- 18 חודשי מאסר. לטענת ב"כ הנאשם גזרי הדין האמורים עסקו בעבירות שנסיבותיהן חמורות מהנסיבות שמתקיימות בעניינו של הנאשם שלפניי, ועל כן הוא טען כי בעניינו של הנאשם יש להעמיד את מתחם העונש ההולם על 15 עד 40 חודשי מאסר, ולמקם את העונש המתאים בתחתית המתחם.

ב"כ הנאשם טען כי מהעונש שייגזר על הנאשם יש לקזז את מלוא ימי מעצרו של הנאשם, כיוון שבגלל מעצרו הוא לא זכה לקיצור עונשו בשליש ולהקלה מינהלית בעונש.

דברי הנאשם

5. במהלך הטיעונים לעונש וגם בסיומם השמיע הנאשם את דבריו. הנאשם ביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצת שירות המבחן וידחה את מתן העונש לצורך בדיקת התאמתו להליך של גמילה בקהילה סגורה. הנאשם אמר: "אני רוצה להיות בן אדם ולחזור לחיים הטבעיים שלי..." (עמ' 12 ש' 16). הנאשם ביקש כי בית המשפט יתן לו הזדמנות להיגמל מהתמכרותו לסם, ולדבריו אם תינתן לו הזדמנות כזו הרי שהוא יוכיח לבית המשפט כי ביכולתו להיגמל.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם - הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

6. ביצוע עבירות סמים, ובמיוחד עבירות של סחר בסמים, פוגע בערך המוגן שעניינו בריאות הציבור. ביצוע עבירות סמים גם פוגע בערך המוגן שעניינו הסדר הציבורי, שכן כפי שנפסק לא פעם, עבירות סמים גוררות אחריהן ביצוע של עבירות רבות אחרות, מהן עבירות המבוצעות כדי לממן את רכישת הסמים, מהן עבירות הקשורות בתעשיית הסמים והפצתם. עמד על כך בית המשפט העליון בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.

ייתכן ועבירות הסמים הקשים הן כה נפוצות עד שהתרגלנו אליהן, ואולי אף אבדה לנו הרגישות למחיר שלא רק החברה משלמת אלא גם המשתמש עצמו. הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו.

.....

הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו.

בענייננו הפגיעה בערך המוגן חמורה. מדובר בשלושה מקרים של סחר, ומדובר בסחר בקוקאין בכמויות לא זניחות.

הנאשם הורשע גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית. הערך המוגן על ידי עבירה זו הוא השמירה על סדרי השלטון והמשפט. הפגיעה שפגע הנאשם בערך זה חמורה למדי, כיוון שהנאשם הפר את מעצר הבית לא בשל צורך לגיטימי דחוף כלשהו, אלא כדי לבצע עבירה חמורה של סחר בסם.

מתחם העונש ההולם - מדיניות הענישה הנהוגה

7. בפסיקה הודגש לא פעם ולא פעמיים, כי לעת גזירת עונשם של מי שהורשעו בעבירות של סחר בסמים יש לתת משקל ניכר לעקרון הגמול (ע"פ 6747/11 **מדינת ישראל נ' אבו ריקי** (3.1.13)), וכי ככלל נסיבותיו האישיות של הנאשם ייסוגו בפני האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה בגין עבירות מסוג זה (ע"פ 8988/16 **בן סימון נ' מדינת ישראל** (8.3.17); ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (4.6.20) (להלן - "עניין פיצ'חדזה").

בטיעוניו הפנה ב"כ המאשימה לע"פ 1478/19 **סעדי נ' מדינת ישראל** (17.11.19), שם הורשע המערער, לאחר ניהול משפטו עד תום, בעבירה של סחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 58 גרם, ונגזר עליו עונש של 54 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את הערעור על חומרת העונש, ומשיקולים של אחדות הענישה הנוגעים לעונש שנגזר על שותפו של המערער, העמיד את עונשו של המערער על 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

כן הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 126/15 **חביף נ' מדינת ישראל** (13.1.15), שם נדון עניינו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע שלוש עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין בכמויות של 0.39 גרם עד 2.5 גרם, ונגזר עליו עונש של 16 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הרשות לערער שהגיש הנאשם, זאת חרף התקדמותו של הנאשם בהליך השיקומי שעבר.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעוניו לפסק הדין בעניין **פיצ'חדזה הנ"ל**, שם נדון עניינו של מערער אשר הורשע בבית המשפט המחוזי, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח, בהחזקת משקל אלקטרוני ו-55 גרם של סם מסוג קוקאין שהיה מחולק ל-38 מנות, ונגזר עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת

העונש, זאת למרות הליך שיקומי משמעותי שעבר הנאשם ולמרות עמדת שירות המבחן לפיה הסיכוי שהמערער ישתלב בטיפול שיקומי בכלא, אשר יהיה בו כדי לשמר את הרצף הטיפולי, איננו גבוה.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (שלום י-ם) 50898-10-18 **מדינת ישראל נ' חדר ואח'** (20.5.19), שם הורשע הנאשם 2 על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון פתוח בביצוע שתי עבירות של סחר בסם מסוג קוקאין ובעבירה אחת של סיוע בסחר, במשקל של 1.2 גרם עד 12 גרם. על הנאשם נגזר באותו עניין עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, זאת חרף עברו הפלילי בעבירות רכוש, אלימות וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

יצוין כי שני גזרי הדין שאליהם הפנה ב"כ הנאשם עוסקים במקרים שנסיבותיהם פחות חמורות מענינו של הנאשם שלפני. כך, בעניין **פיצ'חדזה** היה מדובר בעבירה אחת של אחזקת סם, ובעניין **חדר** היה מדובר בכמויות סם קטנות מאלו שבהן סחר הנאשם.

מתחם העונש ההולם - הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. בראשית הדברים נציין, כי יש להביא בחשבון לחומרה את ריבוי עבירות הסחר בהן הורשע הנאשם, ואת העובדה שנלוותה אליהן הרשעה בעבירה של הפרת הוראה חוקית. עם זאת סבורני כי אין מקום לקבוע מתחם נפרד לכל עבירה, זאת לנוכח סמיכות הזמנים בהם בוצעו העבירות ולנוכח העובדה שהצדדים לכל עבירות הסחר זהים.

עבירות הסחר בהן הורשע הנאשם היו פרי תכנון מוקדם, שלאחריו נערכו תיאומים טכניים בין הנאשם לבין הסוכן על מנת להוציא את העבירות אל הפועל.

חומרה מיוחדת גלומה באישום השני, שם לצורך ביצוע עבירת הסחר הפר הנאשם את תנאי השחרור שנקבעו לו במסגרת הליך אחר.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות מלא ובלעדי. אין לתת משקל משמעותי לטענת הנאשם לפיה הסוכן הוא שיזם את ביצוע העבירות, שכן על פי האמור באישום הראשון העסקאות באו לעולם לאחר שהנאשם הציע לסוכן לרכוש ממנו סם.

הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות הוא חמור. מדובר בסחר בסם מסוג קוקאין, שאיננו נחשב כסם "קל". הכמויות בהן סחר הנאשם אף הן אינן מזעריות.

ניתן להניח, כטענת הנאשם, כי לא בצע כסף גרידא הניע אותו לבצע את העבירות, אלא התמכרותו לסמים. אכן יש חומרה יתירה במקרים בהם אדם שאיננו מכור לסמים סוחר בהם למטרות בצע כסף בלבד, ואולם לנוכח פגיעתן הרעה של עבירות הסמים אין לתת משקל משמעותי לקולה לעובדה שהסוחר בסם מכור לו בעצמו. בסופו של דבר הנזק שנגרם כתוצאה מהסחר בסמים הוא אותו נזק בין אם סוחר בהם אדם שמכור לסמים ובין אם סוחר בהם אדם שאיננו מכור. עם זאת בקביעת המתחם יינתן משקל מסוים לקולה לעובדה שהנאשם לא ביצע את העבירות ממניע בלעדי של בצע כסף.

הנאשם היה בן 25 בעת ביצוע העבירות (זאת בניגוד לאמור בכותרת כתב האישום המתוקן. וראו לעניין זה - כתב האישום המקורי, ההודעה על הסדר הטיעון ותסקיר שירות המבחן). לנוכח גילו של הנאשם ולנוכח מהות העבירות אין

ספק שהוא יכול היה להבין את משמעות מעשיו ואת הפסול שדבק בהם. יתר הנסיבות המנויות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין אינן רלוונטיות לענייננו.

מתחם העונש ההולם

9. לנוכח כל האמור לעיל, ולנוכח העובדה שאין מחלוקת בין הצדדים על כך שיש לקבוע מתחם אחד לשלושת האישומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 24 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

העונש המתאים

10. לעת גזירת העונש המתאים מצווה בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא לחוק העונשין).

בעניינו של הנאשם שלפניי שקלתי בראשית הדברים את בקשת הנאשם, ואת המלצתו הלא חד משמעית של שירות המבחן, בדבר שילובו של הנאשם בהליך טיפולי מחוץ לכלא, ובדבר הצורך בדחיית מתן גזר הדין לשם כך. אין בידי להיעתר לבקשה זו. חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם משמעותית. כתב האישום נגד הנאשם הוגש לפני כשמונה וחצי חודשים. במהלך התקופה עד מתן גזר הדין לא שולב הנאשם במסגרת טיפולית כלשהי. אף אם הדבר נובע, כטענת הנאשם, מנסיבות שהזמן גרמן - קורונה, סגרים ושאר מרעין ביטחון - הרי שלא ניתן לקבוע כי שליחתו של הנאשם לכלא, כפי שמתחייב בדרך כלל בעבירות של סחר בסמים, תקטע הליך טיפולי משמעותי שבו הוא החל.

בהמשך לאמור לעיל, לא שוכנעתי כי שליחת הנאשם לכלא תגרום לו או למשפחתו נזק העולה על הנזק שצפוי להיגרם בדרך כלל עקב שליחתו של אדם למאסר.

הנאשם הודה במיוחס לו, ובכך הוא חסך מזמנה של המאשימה ומזמנו של בית המשפט. הודאתו של הנאשם לוותה, כאמור בתסקיר שירות המבחן, גם בחרטה מצדו של הנאשם על מעשיו.

בגזירת העונש המתאים יש לתת משקל לקולה לשאיפתו הכנה של הנאשם להיגמל מהתמכרותו לסמים. אמנם הנאשם טרם החל בהליך טיפולי, ברם בגזירת העונש יש לתת ביטוי לחשיבות שיש במתן תמריץ ועידוד לנאשם לעלות על הדרך המובילה לשיקום.

כאמור, עברו הפלילי של הנאשם מהווה שיקול לחומרה, שכן מדובר בעבר פלילי רלוונטי הכולל הרשעה בעבירות סמים. בהקשר אחרון זה אציין, כי לא מקובלת עלי הטענה לפיה יש לנכות מעונש המאסר שייגזר על הנאשם את מלוא ימי מעצרו. אכן, כך נהוג לעשות בדרך כלל, ברם ניכוי ימי המעצר במקרהו של הנאשם שלפניי, זאת חרף העובדה שבמהלך מעצרו הוא ריצה עונש של 7 וחצי חודשי מאסר אשר נגזרו עליו במסגרת התיק המקביל הנ"ל, יביא לתוצאה מעוותת לפיה הלכה למעשה העונש שייגזר על הנאשם בתיק שלפניי יחפוף במלואו את העונש שנגזר עליו בתיק המקביל. לכך אין כל הצדקה. טענת הנאשם לפיה אלמלא הוא היה עצור הוא היה מרצה רק חלק קטן מעונש המאסר שנגזר עליו בתיק המקביל כיוון שהיה זוכה לשחרור מוקדם, איננה משכנעת. ראשית, אין וודאות שהנאשם היה זוכה לשחרור מוקדם מסיבה כזו או אחרת. ושנית, אין לנאשם אלא להלין על עצמו שביצע את העבירות שלפניי ובכך הכשיל

את האפשרות של שחרורו המוקדם.

לנוכח כל האמור אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

11. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. 25 חודשי מאסר בפועל. מתקופת המאסר אין לנכות את כל ימי המעצר, אלא רק את תקופת המעצר מיום 17.6.20 ואילך.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירת סמים, למעט עבירה של החזקת סמים לשימוש עצמי או החזקת כלים לשימוש עצמי.

ג. פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנה מיום שחרורו של הנאשם מהכלא.

ד. אני מורה על חילוט ההתחייבות בסך ₪ 2,000 שנתן הנאשם במסגרת התיק המקביל.

תשומת לב שב"ס מופנית לבקשתו של הנאשם להשתלב בטיפול גמילה בכלא, ולהמלצת שירות המבחן לפיה ראוי לבחון את שילובו של הנאשם בהליך שיקומי כאמור.

הסמים נושא כתב האישום יושמדו.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"א, 11 נובמבר 2020, בנוכחות הצדדים.